

УСТАВЪ

ЗА РАЗЛИЧИТЕЛНЫТЪ ЗНАКОВЕ (МАРКЫ), КОИТО СА УДА-
РЯТЬ ПО ФАБРИКАНСКЫТЪ ИНДУСТРИАЛНЫ
ПРОИЗВЕДЕНИЯ И ПО СТОКЫТЪ.

(Джемази-ел-Еввелъ 1,287 — 28 Юлий 1,870 л.).

ЧАСТЬ ПЪРВА.

*За стокытъ, които иматъ особенни различителни
знакове.*

Членъ първый.) Различителенъ знакъ е съко име, съкой печатъ и съкой образъ, буква или числително означение и пр., който са ударя по индустріалните произведения на нѣкоя фабрика, или по стокытъ, за да означи мястото на направата имъ, или фабриката отъ която сѫ излѣзли, или фабрикантина, или търговица, който ги продава, и съ една речь съкой знакъ, който е присъ за нѣкой, да му служи за разпознаванье на неговытъ стоки отъ другытъ.

Чл. 2.) Неизбѣжното пріеманье и употребяванье на различителенъ знакъ по фабриканскытъ индустріални произведения, или по стокытъ, не е задължително. Но по нѣкога Правителството може да заповѣда пріеманьето на различителенъ знакъ за нѣкои отъ тѣзи произведения и стоки, и тогази туй пріеманье става задължително.

Чл. 3.) Нѣкой, доро не представи и остави, какъто са означава въ Втората часть, въ гражданското съдилище (*тезизи хукукъ*), което са намѣрва въ съдалището на Санджа-ка, въ който обитава, двойно отпечатванье отъ различителния знакъ, който е присъ за употребяванье, нѣма право да са тѣжи противъ онѣзи, които подражаватъ този знакъ, оспоряющїй са че той е исклучително негово притежаніе.